

Het Grote Avontuur

Auroville is mogelijk sinds 29 februari 1956, de dag van de Supramentale manifestatie. Op die dag kondigde de Moeder aan: “De manifestatie van het Supramentale op aarde is niet langer een belofte maar een levend feit, een realiteit. Het is hier aan het werk, en er zal een dag komen waarop de meest blinde, de meest onbewuste, zelfs de meest onwillige genoodzaakt zal zijn het te herkennen”.

Een jaar later, in 1957, hield de Moeder een toespraak in de ashram, waaruit hier een flink stuk volgt. Het is een oproep aan hen die willen deelnemen aan ‘het Grote Avontuur’.

“Vorig jaar, toen ik jullie de manifestatie van het supramentale bewustzijn en licht en kracht aankondigde, had ik er aan toe moeten voegen dat het een gebeuren was dat de voorbode is van de geboorte van een nieuwe wereld. Maar toen was de nieuwe wereld zo zeer verzwolgen in de oude, dat er zelfs nu zeer weinig mensen zijn die zich bewust zijn van haar geboorte en van het verschil dat dit veroorzaakt in de wereld. Toch heeft de werking van de nieuwe krachten zich doorgezet op een zeer regelmatige, zeer aanhoudende, zeer hardnekkige en, tot op zekere hoogte, zeer effectieve wijze. Het resultaat van dit alles werd opgemerkt bij iedere stap, in bijna dagelijkse ervaringen.

Allereerst, het is niet louter een nieuw verstaan van het spirituele leven en de goddelijke realiteit. De oude spiritualiteit was een vlucht uit het leven naar de goddelijke realiteit, en liet de wereld waar ze was en zoals ze was. Onze nieuwe visie daarentegen is de vergoddelijking van het leven, de transformatie van de materiele wereld in een goddelijke wereld. Maar dit werk zou eenvoudig een voortzetting hebben kunnen zijn, een verbetering, een verbreding van de oude wereld zoals die was. Wat heeft plaatsgehad is werkelijk iets nieuws: een nieuwe wereld is geboren. Het is niet het oude dat getransformeerd wordt, het is echt een nieuwe wereld die werkelijk concreet geboren is.

Op dit uur bevinden we ons recht in het hart van een overgangperiode, waar de twee vervlochten zijn; het oude houdt vol, nog almachtig, blijft het gewone bewustzijn domineren, terwijl het nieuwe binnenglijpt, nog bescheiden, onopgemerkt, zo, dat het op het moment, van buitenaf gezien, niet veel beroering brengt, en in het bewustzijn van de meeste mensen is het niet waarneembaar. En toch is het aan het werk, groeit het, tot dat het sterk genoeg zal zijn om zich duidelijk te manifesteren.

In elk geval kunnen we simplificerend zeggen dat de oude wereld, de schepping die Sri Aurobindo de bovenmentale noemt, op een karakteristieke wijze het tijdperk van de goden was en daarom het tijdperk van de religies. De bloei van 's mensen streven naar datgene wat boven hem uitgaat, was de geboorte van talloze religies, van een religieuze relatie tussen de zielen van het kleine aantal uitverkorenen en de onzichtbare wereld, en als hoogtepunt van dit alles, als een streven naar een nog hogere realisatie, werd dit idee geboren van de eenheid van de religies, van iets dat uniek is, dat achter alle manifestatie staat – en dit idee was werkelijk het plafond van de aspiratie van de mens. Deze opvatting staat in het grensland; het is iets dat nog helemaal tot de bovenmentale wereld behoort, tot de bovenmentale schepping, en vandaaruit naar iets anders lijkt uit te zien, iets waarvan het alleen een voorgevoel heeft, wat een nieuwe schepping is die ze tracht te bereiken, maar die ze niet in haar greep kan krijgen. Wat nodig is om haar te grijpen is een ommekeer. Men moet uit de bovenmentale schepping komen. Maar daartoe moet de nieuwe schepping, de supramentale schepping hebben plaatsgehad. En nu lijken al die oude dingen zo oud, zo versleten, zo willekeurig, zulk een travestie van de ware waarheid.

In de supramentale schepping zullen er geen religies meer zijn. Heel het leven zal de uitdrukking zijn, de veelvormige bloei, van de Goddelijke Eenheid die zich in de wereld manifesteert. En er zullen niet meer zijn wat de mensen nu goden noemen.

Maar dit alles is toekomst, een toekomst die begonnen is maar die tijd zal vragen voor zij zich integraal realiseert. In de tussentijd bevinden wij ons in een zeer speciale situatie, zonder precedent. We begeleiden de geboorte van een nieuwe wereld, geheel en al jong, geheel en al zwak – zwak niet in haar essentie, maar in haar uiterlijke manifestatie – nog niet erkend, nog niet gevoeld, door de meesten ontkend; maar ze is er, ze is er, pogend te groeien en vrij zeker van het resultaat. Maar de weg om dat te bereiken is een nieuwe weg die nog nooit betreden is; niemand ging die weg, niemand deed dat. Het is een begin, een universeel begin. Daarom is het een absoluut onverwacht en onvoorzien avontuur.

Er zijn mensen die van avonturen houden, en hen roep ik op en zeg hun: 'Ik nodig jullie uit tot het grote avontuur, en in dit avontuur moeten jullie niet spiritueel herhalen wat de anderen vóór ons gedaan hebben, want ons avontuur vangt aan vanaf voorbij dat stadium. We staan voor een nieuwe schepping, geheel en al nieuw, die al het onvoorzien, alle risico's, alle gevaren met zich meebrengt, - een waar avontuur waarvan het doel de zekere overwinning is, maar waarvan de weg onbekend is en stap voor stap ontdekt moet worden naar het onbekende toe. Het is iets dat in het huidige universum nooit geweest is en nooit op dezelfde manier zal zijn. Als jullie daarin geïnteresseerd zijn, wel, kom aan boord. Wat morgen gebeuren zal, ik weet het niet. Jullie moeten alles achter je laten, wat er ook ontworpen is, wat er ook opgebouwd is, en de tocht aanvaarden naar het onbekende. Kome wat er komt.'"

De inauguratie van Auroville vond precies 12 jaar na de supramentale manifestatie plaats.

28 februari **2016**: 48ste verjaardag van Auroville (4 * 12 jaar)

29 februari **2016**: 60 jaar na de supramentale manifestatie (5 * 12 jaar).